

Til § 22

Kirkeministeriet

Fra kirkeministeren er modtaget følgende skrivelser i besvarelse af de deri gengivne spørgsmål:

KIRKEMINISTERIET

Den 2. oktober 1992

I skrivelse af 8. september 1992 (§ 22 – bilag 1) (vedrørende FFL 93 § 22) har udvalget udbedt sig besvarelse af følgende spørgsmål:

»1. Ad § 22.31.03. Istandsættelse af kirker.

Der ønskes en oversigt over de i ministeriet foreliggende ansøgninger om istandsættelsestilskud med angivelse af, til hvilke formål tilskuddet søges.«

Svar:

Der henvises til den som bilag medfølgende oversigt.

»2. Ad § 22. 21. Folkekirken.

Udvalget udbeder sig en ajourført oversigt over folkekirkens samlede formue og dennes udvikling i de seneste 3 år.

Hvem forvalter formuen og hvorledes?

Hvilke planer haves om salg af ejendomme (arealer) – bedes oplyst med angivelse af forventede salgssummer.

Hvordan anskues problematikken salg/bortforpagtning af folkekirkens jordarealer?«

Svar:

Kirkernes og præsteembedernes formuer bortset fra fast ejendom forvaltes som stiftsmidler af landets 10 stiftsøvrigheder efter retningslinier fastsat i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 23. oktober 1991 om stiftsmidlernes bestyrelse.

Folkekirkens kapitaler stammer fra afløsningssummer for tiende, grundbyrder og jordrente, salg af præstegårdsjord m.m., testamentariske gaver og gravstedskapitaler. Sidstnævnte er engangsvederlag for vedligeholdelse af gravsteder på folkekirkens kirkegårde i en eller flere fredningsperioder. Langt den største del af kirkernes kapitaler udgøres nu af gravstedskapitalerne.

Kirkernes og præsteembedernes kapitaler anbringes – bortset fra fornøden disponibel beholdning – ved udlån til kirker, præsteembeder eller andre formål på de vilkår, som til enhver tid er fastsat af Kirkeministeriet, eller på anden måde til bedst mulig forrentning efter stiftsøvrighedens bestemmelse.

Siden stiftsmidlernes udlånsvirksomhed begyndte kort efter tiendeafløsningsloven af 15. maj 1903, har renten – såvel indlåns- som udlånsrenten – været 4 pct. p.a.

Midler, der ikke er anbragt som lån til kirker og præstegårde, er anbragt som likvid udlånkapital på aftalekonti i banker og sparekasser. Endelig er en mindre del anbragt i obligationer.